

Arrest

nr. 83 409 van 21 juni 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Servische nationaliteit te zijn en die handelen in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarige kinderen X, X, X, X en X, op 10 april 2012 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 1 maart 2012 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf, ingediend op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ongegrond verklaard wordt en van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 13 maart 2012 tot afgifte van bevelen om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlagen 13quinquies).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 mei 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 juni 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. BARBIEUX, die loco advocaat S. LECLERE verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat L. BRACKE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 14 december 2011 dienden verzoekers een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

1.2. Op 2 februari 2012 werd de in punt 1.1. bedoelde aanvraag ontvankelijk verklaard.

1.3. Op 1 maart 2012 verklaart de gemachtigde van de staatssecretaris de in punt 1.1 bedoelde aanvraag ongegrond. Deze beslissing wordt betekend op 8 maart 2012. Zij vormt de eerste bestreden beslissing, gemotiveerd als volgt:

"(...) in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, aanvraag die door onze diensten ontvankelijk werd verklaard op 02/02/2012, deel ik u mee dat dit verzoek ongegrond is.

Reden(en) :

Het aangehaalde medisch probleem kan niet worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning te bekomen in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen.

Er worden medische elementen aangehaald voor [B., S.]. De arts-attaché evalueerde deze gegevens op 09/02/2012 (zie verslag in gesloten omslag in bijlage) en concludeerde dat, hoewel de aandoening beschouwd kan worden als een aandoening die een reëel risico kan inhouden voor haar leven of fysieke integriteit indien deze niet adequaat opgevolgd wordt, geen reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling, gezien opvolging en behandeling beschikbaar en toegankelijk zijn in het land van herkomst, Kosovo.

Gezien de nodige medische behandeling (en opvolging) beschikbaar en toegankelijk zijn in Kosovo, dient de aanvraag ongegrond verklaard te worden.

Derhalve

1) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of

2) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

Bijgevolg is niet bewezen dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).

Het attest van immatriculatie dat werd afgegeven in het kader van de procedure op basis van genoemd artikel 9ter dient te worden ingetrokken. Gelieve tevens instructies te geven aan het Rijksregister om betrokkene af te voeren uit het Vreemdelingenregister en terug in het Wachtregister in te schrijven.

Gelieve eveneens bijgevoegde gesloten omslag aan betrokkenen te willen overhandigen. (...)"

1.4. Op 13 maart 2012 beslist de gemachtigde van de staatssecretaris ten aanzien van eerste en tweede verzoekende partij tot afgifte van bevelen om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlagen 13quinquies). Zij vormen de tweede en derde bestreden beslissing, op identieke wijze gemotiveerd als volgt:

"(...) Op 29/09/2011 werd door het CGVS een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Op 03/01/2012 werd door de RVV het afstand van geding vastgesteld.

(1) Betrokkene bevindt zich in het geval van artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen : hij verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 van deze wet vereiste documenten, inderdaad, betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort met geldig visum.

In uitvoering van artikel 7, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt aan de betrokkene bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 (dertig) dagen."

2. Ontvankelijkheid van het beroep

De Raad stelt ambtshalve vast dat verzoekers geen middel ontwikkelen dat gericht is tegen de tweede en derde bestreden beslissing die ertoe strekken vast te stellen dat verzoekers' asielprocedure afgerond is met een arrest van de Raad. Tevens wordt hierin hun illegale verblijfssituatie vastgesteld. Verzoekers' betoog ter ondersteuning van het enig middel is volledig gericht tegen de eerste bestreden beslissing.

De Raad acht het beroep dan ook onontvankelijk voor zover het gericht is tegen de tweede en derde bestreden beslissing.

3. Onderzoek van het beroep voor zover het gericht is tegen de eerste bestreden beslissing

Uit de bespreking van onderstaand middel blijkt dat slechts korte debatten vereist zijn.

3.1. In wat als een enig middel kan beschouwd worden werpen verzoekers de schending op van de artikelen 9 ter en 62 van de Vreemdelingenwet, “*van het algemeen principe van goed bestuur*”, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurs-handelingen en van artikel 3 EVRM.

Verzoekers betogen onder meer als volgt:

“Er bestaat in hoofde van tegenpartij een motiveringsplicht. De motivatie dient adequaat en relevant te zijn. De bestreden beslissing is van oordeel dat de aanvraag tot machtiging tot verblijf van de eisers ongegrond is gezien opvolging en behandeling beschikbaar en toegankelijk zijn in Kosovo.”
(...)”.

In vierde instantie, wordt de aanvraag niet bekeken ten aanzien van de het land waarvan de eisers de nationaliteit bezitten: Servië. De eisers, voor hun vertrek naar België verbleven in Bujanovac, Servië. In hun aanvraag werd er naar de slechte toestand van gezondheidszorgen in Servië verwezen. Er is echter hieromtrent geen woord te vinden in de bestreden beslissing. Dit houdt een kennelijk gebrek aan motivering in. Het enig middel is gegrond.”

3.2. De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals neergelegd in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62 van de Vreemdelingenwet heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid haar beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710). Hoewel de verwerende partij niet in extenso hoeft te antwoorden op alle door de verzoekende partij ingeroepen argumenten, moet uit de bestreden beslissing blijken dat die argumentatie in de besluitvorming werd betrokken en uit de motivering van de beslissing moet kunnen worden afgeleid waarom de argumenten in het algemeen niet werden aanvaard (RvS 4 december 2002, nr. 113.182).

3.3. De bestreden beslissing werd getroffen op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet “*zoals vervangen door artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen*, dat als volgt luidde:

“§ 1. De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoonst overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De aanvraag moet per aangetekende brief worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en bevat het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België.

De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft.

Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen. (...)”

3.4. De bestreden beslissing steunt volledig op het advies van de arts-attaché van 9 februari 2012. Het blijkt dat deze het onderzoek naar de beschikbaarheid en de toegankelijkheid van de benodigde medische zorgen voor verzoeksters aandoening volledig heeft toegespitst op de situatie in Kosovo.

3.5. Een van de punten van kritiek van verzoekers is dat de aanvraag niet bekeken werd ten aanzien van het land waarvan ze de nationaliteit bezitten, namelijk Servië.

3.6. De in punt 1.1. bedoelde aanvraag om verblijfsmachtiging om medische redenen bevindt zich in het administratief dossier. Hieruit blijkt dat verzoekers in de aanhef van hun aanvraag kenbaar maakten dat ze de Servische nationaliteit bezitten. Bij hun aanvraag voegden verzoekers een kopie van hun vijf Servische paspoorten. Onder rubriek *“4. De ziekte”* van hun aanvraag werden de ziekten van verzoekers kort aangestipt. Hierna stelde de raadvrouw van verzoekers: *“Gezien de pathologie van mijn cliënten, moeten zij over een adequate behandeling kunnen genieten. De toegang tot de gezondheidszorgen dient nagekeken te worden ten aanzien van Servië en Kosovo.”*

3.7. Noch uit de bestreden beslissing noch uit het administratief dossier blijkt dat de Servische nationaliteit van verzoekers op enig ogenblik in vraag werd gesteld. De bestreden beslissing vermeldt ook uitdrukkelijk dat de verzoekers de Servische nationaliteit bezitten.

3.8. In de bestreden beslissing wordt niet uiteengezet waarom de beschikbaarheid en de toegankelijkheid van de benodigde medische zorgen voor verzoeksters aandoening niet werd nagegaan ten opzichte van Servië. De nota van de verwerende partij rept met geen woord over deze kwestie. Evenmin wordt de stelling van verzoekers in hun verzoekschrift betwist dat ze voor hun vertrek naar België verbleven in Servië (Bujanovac), nadat ze in 1999 Kosovo verlaten hadden. Dit wordt alleszins bevestigd in de beslissingen die getroffen werden door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 29 september 2011 tot weigering van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus ten aanzien van verzoekers.

3.9. De Raad dient dan ook te concluderen dat de formele motiveringsplicht geschonden werd. Er werd niet geantwoord op de in het licht van artikel 9 ter, §1, eerste lid van de Vreemdelingenwet gerechtvaardigde vraag van verzoekers om de toegang tot de gezondheidszorgen na te kijken ten opzichte van Servië, het land waarvan ze de nationaliteit bezitten en waar ze sedert 1999 verbleven voor hun afreis naar België.

Dit onderdeel van het middel is gegrond en leidt tot de nietigverklaring van de eerste bestreden beslissing. Aangezien de eventuele gegrondheid van de overige onderdelen van het middel geen aanleiding kunnen geven tot een ruimere nietigverklaring van de eerste bestreden beslissing worden zij niet besproken.

4. Korte debatten

De verzoekende partijen hebben een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de eerste bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk voor zover het gericht werd tegen de tweede en derde bestreden beslissing. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 1 maart 2012 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf, ingediend op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ongegrond verklaard wordt, wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing van de bij artikel 1 vernietigde beslissing is zonder voorwerp.

Artikel 3

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen in de mate dat deze gericht zijn tegen de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 13 maart 2012 tot afgifte van bevelen om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlagen 13quinquies).

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig juni tweeduizend en twaalf door:

mevr. M. EKKA,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA